

تعمیمی از مدل دلتا شوک

محمد حسین پورسعید^۱

گروه آمار، دانشگاه لرستان

تاریخ دریافت: ۱۳۹۷/۵/۱۵ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۷/۱۰/۲۵

چکیده: در مدل دلتا شوک، یک سیستم از کار می‌افتد هرگاه فاصله زمانی بین دو شوک متوالی کمتر از مقدار از پیش تعیین شده‌ای مانند δ باشد که این سطح بحرانی می‌تواند به زمان بازیابی سیستم تعییر شود. در این مقاله، با فرض آن که سیستم در معرض شوک‌هایی قرار دارد که در طول زمان به‌طور تصادفی رخ می‌دهند، تعمیمی از مدل دلتا معرفی می‌شود. در مدل جدید، مقادیر δ_1 و δ_2 دو سطح بحرانی هستند به‌طوری که هرگاه فاصله زمانی بین دو شوک متوالی بیشتر از δ_2 است، به سیستم هیچ‌گونه آسیبی نمی‌رسد و به‌محض آن که فاصله زمانی کمتر از δ_1 شود، سیستم از کار می‌افتد. همچنین سیستم با احتمالی مانند θ خراب می‌شود هرگاه فاصله زمانی بین دو شوک متوالی بین δ_1 و δ_2 قرار گیرد. از این‌رو، سیستم در مواجهه با بعضی از فواصل، رفتاری غیرقطعی را از خود نشان می‌دهد. در این مقاله، توزیع فواصل زمانی بین شوک‌ها به‌صورت دلخواه در نظر گرفته شده و تابع بقاء، تبدیل لابلس و گشتاورهای مرتبه اول و دوم طول عمر سیستم تحت این مدل، محاسبه و به تعنیمی از مسئله نیز اشاره می‌شود.

واژه‌های کلیدی: تابع بقاء، دلتا شوک مدل، توزیع بین ورودی‌ها.

رده‌بندی موضوعی ریاضی (۲۰۱۰): ۶۲N۰۵، ۹۰B۲۵

۱- مقدمه

بسیاری از سیستم‌ها (و یا مؤلفه‌های آن‌ها) در معرض شوک‌هایی قرار دارند که در محیط پیرامون رخ می‌دهند. اگر شوک‌ها در طول زمان به‌طور تصادفی رخ دهند، محاسبه احتمال سالم بودن سیستم در زمانی مانند t و یا متوسط طول عمر آن، اهمیتی اساسی دارند که در نظریه شوک

۱- آدرس الکترونیکی نویسنده مسئول مقاله: poursaeed.m@lu.ac.ir

مدل بررسی می‌شوند. شوک مدل‌ها در بیمه، تحلیل بقا و تجارت، کاربرد گستردگی‌های دارند و در نظریه قابلیت اعتماد نیز دارای جایگاه ویژه‌ای هستند.

در این مدل‌ها، فرض می‌شود که سیستم در معرض شوک‌هایی قرار دارد که مقدار و زمان وقوع آن‌ها تصادفی است و خرابی سیستم به میزان آسیب حاصله از شوک‌ها و یا فاصله زمانی بین آن‌ها بستگی دارد. بنابراین، مدل بندی شوک‌ها با توجه به معیار خرابی سیستم و همچنین ارتباط بین عوامل مؤثر بر آن، صورت می‌گیرد.

اگر Y_n مقدار n -امین شوک، X_n زمان بین $(n-1)$ -امین و n -امین شوک، $N(t)$ تعداد شوک‌های رخ داده تا زمان t و T را نیز طول عمر سیستم بدانیم، آنگاه در مدل شوک غایی^۱، سیستم از کار می‌افتد هرگاه مقدار یک شوک از سطح داده شده z بگذرد. بدین معنی که

$$T \leq t \Leftrightarrow \text{Max}\{Y_n : 1 \leq n \leq N(t)\} > z$$

در مدل شوک تجمعی^۲، به محض این‌که مجموع شوک‌ها از سطح داده شده z بگذرد، سیستم خراب می‌شود.

$$T \leq t \Leftrightarrow \sum_{n=1}^{N(t)} Y_n > z$$

و در مدل شوک گردشی^۳، اگر تعداد شوک‌های متوالی بحرانی، از سطح داده شده k بگذرد، سیستم از کار می‌افتد،

$$T \leq t \Leftrightarrow \text{Min}\{n : Y_{n-j} > s, j = 0, \dots, k-1\} \leq N(t)$$

که در آن $s \geq 0$ ، مقداری تعیین شده برای بحرانی شدن یک شوک است.

در مدل دلتا شوک^۴، هرگاه فاصله^۵ بین دو شوک متوالی کمتر از سطح از پیش تعیین شده δ باشد، سیستم خراب می‌شود،

$$T \leq t \Leftrightarrow \text{Min}\{X_n : 1 \leq n \leq N(t)\} < \delta.$$

-
- 1- Extreme shock model
 - 2- Cumulative shock model
 - 3- Run shock model
 - 4- δ -Shock model
 - 5- Inter arrival

این مدل در انبارداری، بیمه و قابلیت اعتماد سیستم‌ها کاربرد دارد. برای مثال، در بیمه و یا مدل‌بندی یک سیستم صفحه‌بندی، متغیرهای تصادفی X_1, X_2, \dots نشان‌دهنده زمان‌های بازپرداخت و یا مدت زمان انتظار بین ورود مشتریان متوالی است.

در معرفی و یا تعمیم مدل‌های فوق‌الذکر، مطالعات بسیاری توسط افرادی مانند لی [۱]، سومیتا و شانتی کومار [۲]، آون و گاردر [۳]، گات [۴]، مالور و امی [۵]، وانگ و ژانگ [۶]، لی و کونگ [۷]، لی و ژائو [۸] و نیز، چا و فینکلشتاین [۹] صورت گرفته است. اخیراً اریلماز و بایروم‌وگلو [۱۰] با در نظر گرفتن توزیع یکنواخت برای فاصله بین شوک‌ها در مدل دلتا شوک و همچنین پروردۀ بالاکریشنان [۱۱]، با در نظر گرفتن مدلی ترکیبی، تحقیقاتی انجام داده‌اند.

در این مقاله با در نظر گرفتن مدل دلتاشوک و توزیع دلخواه برای فواصل بین شوک‌ها و همچنین لحاظ کردن رفتاری غیرقطعی برای سیستم تحت شوک، تعمیمی از مدل معمولی ارائه می‌شود.تابع بقاء، تبدیل لاپلاس و گشتاورهای مرتبه اول و دوم طول عمر سیستم، محاسبه شده و نشان داده می‌شود که مدل دلتاشوک معمولی را می‌توان حالتی خاص از مدل معرفی شده دانست.

بنابراین، در بخش دوم مقاله به تشریح سیستم پرداخته می‌شود و بعضی از ویژگی‌های آن نیز، در بخش سوم بررسی می‌گردد.

۲- تشریح سیستم

طرح مسئله در قالب یک مثال می‌تواند بیان شود. فرض کنید که جهت انجام امور مشتریان در یک بانکی، ۲۰ دقیقه زمان کافی است اما در ۱۰ درصد موارد، به دلایل مختلفی نظریر بالا بودن حجم کار مشتری یا کوتاهی متصدی بانکی و غیره، ۲۰ تا ۲۵ دقیقه زمان مورد نیاز است؛ بنابراین، اگر فاصله زمانی بین ورود مشتریان کمتر از ۲۰ دقیقه باشد، سرویس‌دهی مشتریان با مشکل روپرتو می‌شود، اما اگر این فاصله بیش از ۲۵ دقیقه شود، مشکلی وجود نخواهد داشت. همچنین اگر فاصله زمانی بین ورودهای متوالی بین ۲۰ تا ۲۵ دقیقه باشد، در ۱۰ درصد موارد، سرویس‌دهی و انجام امور با اخلال مواجه خواهد شد.

اگر ورود مشتری را شوک بدانیم آنگاه اخلال در سرویس‌دهی را نیز می‌توان خرابی در سیستم تعبیر کرد که جهت مدل‌بندی مسئله بایستی از مدل دلتا شوک استفاده نمود. ولی نظر به این که در مدل دلتا شوک معمولی، عملکرد سیستم در مواجهه با شرایط بینابینی لحاظ نشده، ضرورت معرفی مدلی تعمیم یافته، منطقی به نظر می‌رسد.

در حالت کلی فرض کنید که سیستم در معرض دنباله‌ای از شوک‌ها قرار دارد که در طول زمان به‌طور تصادفی رخ می‌دهند و δ_1 و δ_2 نیز دو سطح بحرانی هستند به‌طوری که $\delta_2 < \delta_1 < \delta_0$. اگر

فاصله زمانی بین شوک‌های متوالی بیشتر از δ_1 باشد، سیستم توان و امکان بازیابی خود را داشته و به آن آسیبی نمی‌رسد و هرگاه فاصله زمانی بین دو شوک متوالی کمتر از δ_1 شود، سیستم از کار می‌افتد. از این‌رو، فواصل زمانی کمتر از δ_1 و یا بیشتر از δ_2 را به ترتیب فواصل "حرانی" و "غیر حرانی" نامیم. همچنین فرض می‌شود که اگر فاصله زمانی بین دو شوک متوالی بین $[\delta_1, \delta_2]$ قرار گیرد، سیستم مستقل از فواصل زمانی بین شوک‌ها با احتمالی مانند θ خراب شود. لذا فواصل زمانی بین $[\delta_1, \delta_2]$ را نیز می‌توان فواصل "محتملاً حرانی" دانست.

جهت مدل‌بندی سیستم، زمان انتظار تا اولین شوک را نیز به‌طور قراردادی، به عنوان فاصله زمانی بین دو شوک متوالی در نظر می‌گیریم. فواصل زمانی بین شوک‌های متوالی را با متغیرهای تصادفی مستقل X_1, X_2, \dots نشان داده که دارای توزیع مشترک و دلخواه $F(\cdot)$ هستند. از طرفی، سیستم در مواجهه با یک فاصله محتملاً حرانی، با احتمال θ خراب می‌شود. از این‌رو، متناظر با هر فاصله محتملاً حرانی، یک آزمایش برنولی و یا یک متغیر تصادفی برنولی با احتمال موفقیت θ ، در نظر می‌گیریم. بنابراین، دنباله‌ای از متغیرهای تصادفی مستقل و هم توزیع برنولی با احتمال موفقیت θ را نیز به صورت Y_1, Y_2, \dots در نظر گرفته، به‌طوری‌که مستقل از X_1, X_2, \dots هستند.

تعداد فواصل زمانی غیرحرانی و تعداد فواصل زمانی محتملاً حرانی که سیستم، قبل از آخرین فاصله زمانی منجر به خرابی، با آن‌ها مواجه می‌شود را به ترتیب با N_1 و N_2 نشان می‌دهیم که در این‌صورت، تعداد فواصل زمانی بین شوک‌های متوالی تا خرابی سیستم برابر با $N = N_1 + N_2 + 1$ خواهد بود. بنابراین، اگر طول عمر سیستم را با T_θ نشان دهیم آنگاه

$$T_\theta = \sum_{i=1}^{N_1+N_2+1} X_i$$

نیز، تعداد مواردی از X_i ‌ها هستند که بین δ_1 و δ_2 قرار دارند (یادآوری می‌شود که تعداد مواردی از Y_i ‌ها که برابر با صفر هستند، نیز برابر با N_2 خواهد بود). با توجه به این‌که، $X_{N_1+N_2+1}$ ، آخرین فاصله زمانی است که سیستم در مواجهه با آن خراب می‌شود، لذا بایستی داشته باشیم،

$$\left(\delta_1 \leq X_{N_1+N_2+1} \leq \delta_2, Y_{N_1+N_2+1} = 1 \right) \text{ یا } X_{N_1+N_2+1} < \delta_1$$

در بخش بعد، برخی از ویژگی‌های سیستم تحت این مدل بررسی می‌شود.

۳- ویژگی‌های سیستم

درستی روابط معرفی شده در لم زیر را می‌توان با توجه به مطالب بخش پیشین، نشان داد.

۱ نم

$$P(N_1 = n_1, N_r = n_r) = \binom{n_1 + n_r}{n_1} (\bar{F}(\delta_r))^n_r [(F(\delta_r) - F(\delta_1))(\theta)]^{n_r} \\ \times [(F(\delta_r) - F(\delta_1))\theta + F(\delta_1)], \quad n_1, n_r = 0, 1, 2, \dots \quad (1)$$

$$P(N_1 = n_1) = \left(\frac{\bar{F}(\delta_r)}{\bar{F}(\delta_r) + (F(\delta_r) - F(\delta_1))\theta + F(\delta_1)} \right)^{n_1} \\ \times \left[\frac{(F(\delta_r) - F(\delta_1))\theta + F(\delta_1)}{\bar{F}(\delta_r) + (F(\delta_r) - F(\delta_1))\theta + F(\delta_1)} \right], \quad n_1 = 0, 1, 2, \dots \quad (2)$$

$$P(N_r = n_r) = \left(\frac{(F(\delta_r) - F(\delta_1))(\theta)}{F(\delta_r)} \right)^{n_r} \\ \times \left[\frac{(F(\delta_r) - F(\delta_1))\theta + F(\delta_1)}{F(\delta_r)} \right], \quad n_r = 0, 1, 2, \dots \quad (3)$$

$$P(N = n) = \left\{ 1 - [(F(\delta_r) - F(\delta_1))\theta + F(\delta_1)] \right\}^{n-1} \\ \times [(F(\delta_r) - F(\delta_1))\theta + F(\delta_1)], \quad n = 1, 2, \dots \quad (4)$$

نتیجه ۱: با توجه به (۱) تا (۴)، متغیرهای تصادفی N_1 ، N_r و N ، دارای توزیع هندسی هستند و متوسط تعداد شوکهای واردہ بر سیستم تا زمان خرابی نیز برابر است با:

$$E(N) = \frac{1}{(F(\delta_r) - F(\delta_1))\theta + F(\delta_1)}. \quad (5)$$

قضیه ۱: اگر فواصل زمانی بین شوکهای متوالی مستقل از هم و دارای توزیع مشترک F باشند، آنگاه تابع بقاء سیستم برابر است با:

$$P(T_\theta > t) = \sum_{n_1=0}^{\infty} \sum_{n_r=0}^{\infty} \binom{n_1 + n_r}{n_1} (\bar{F}(\delta_r))^n_r [(F(\delta_r) - F(\delta_1))(\theta)]^{n_r} \\ \times \left\{ \int_0^{\delta_1} P(S_{n_1}^* + S_{n_r}^{**} > t - x) dF(x) + \theta (F(\delta_r) - F(\delta_1)) P(S_{n_1}^* + S_{n_r+1}^{**} > t) \right\}. \quad (6)$$

که در آن $\sum_{i=1}^{\infty} X_i \equiv \circ$ و همچنین، S_m^{**} و S_m^* ، به ترتیب، مجموع m متغیر تصادفی مستقل با توزیع‌های زیر هستند.

$$F_{\delta_r}^*(x) = \frac{P(\delta_r < X_1 < x)}{P(\delta_r < X_1)}, \quad \delta_r < x$$

۹

$$F_{\delta_1, \delta_r}^{**}(x) = \frac{P(\delta_1 < X_1 < x)}{P(\delta_1 < X_1 < \delta_r)}, \quad \delta_1 < x < \delta_r$$

اثبات: با توجه به طول عمر سیستم که بر حسب فواصل زمانی بحرانی و غیر بحرانی تعریف شده،
داریم:

$$\begin{aligned} P(T_\theta > t) &= P\left(\sum_{i=1}^{N_1+N_r+1} X_i > t\right) = \sum_{n_1=0}^{\infty} \sum_{n_r=0}^{\infty} P\left(\sum_{i=1}^{N_1+N_r+1} X_i > t, N_1 = n_1, N_r = n_r\right) \\ &= P\left(\sum_{i=1}^{N_1+N_r+1} X_i > t, N_1 = n_1, N_r = n_r\right) \\ &= \binom{n_1 + n_r}{n_1} P\left(\sum_{i=1}^{n_1+n_r+1} X_i > t, X_1 > \delta_r, \dots, X_{n_1} > \delta_r, (\delta_1 \leq X_{n_1+1} \leq \delta_r, Y_{n_1+1} = \circ) \right. \\ &\quad \left., \dots, (\delta_1 \leq X_{n_1+n_r} \leq \delta_r, Y_{n_1+n_r} = \circ), ((X_{n_1+n_r+1} < \delta_1) \text{ or } (\delta_1 \leq X_{n_1+n_r+1} \leq \delta_r, Y_{n_1+n_r+1} = \circ)) \right) \\ &= \binom{n_1 + n_r}{n_1} (\bar{F}(\delta_r))^{n_1} \left[(F(\delta_r) - F(\delta_1))(1-\theta) \right]^{n_r} \int_0^{\delta_1} P(S_{n_1}^* + S_{n_r}^{**} > t - x) dF(x) \\ &\quad + \binom{n_1 + n_r}{n_1} (\bar{F}(\delta_r))^{n_1} \left[(F(\delta_r) - F(\delta_1))(1-\theta) \right]^{n_r} (F(\delta_r) - F(\delta_1)) \theta P(S_{n_1}^* + S_{n_r+1}^{**} > t) \end{aligned}$$

که با جایگذاری، نتیجه مطلوب به دست خواهد آمد.

تابع بقاء سیستم در (۶)، به صورت یک سری نامتناهی از جملات شامل انتگرال معرفی شده است که بررسی رفتار آن میسر نیست. از این‌رو، با استفاده از نرم‌افزارهای آماری و انجام شبیه‌سازی، مقادیر تابعی به طور تقریبی محاسبه می‌شوند. در نمودارهای (۱) تا (۶)، تابع بقاء سیستم به ازای بعضی از پارامترهای مربوطه رسم شده است به طوری که در نمودارهای (۱) تا (۳)، توزیع فواصل زمانی بین شوک‌های متوالی به صورت یکنواخت در فاصله $(0, \alpha)$ ، و در سایر موارد به صورت نمایی با میانگین λ در نظر گرفته شده‌اند.

قضیه ۲: اگر فواصل زمانی بین شوک‌های متوالی مستقل از هم و دارای توزیع مشترک F باشند آنگاه تبدیل لاپلاس طول عمر سیستم برابر است با:

$$E(e^{-tT_\theta}) = \frac{F(\delta_1)E(e^{-tX_1} / X_1 < \delta_1) + \theta(F(\delta_\tau) - F(\delta_1))E(e^{-tX_1} / \delta_1 \leq X_1 \leq \delta_\tau)}{1 - \{\bar{F}(\delta_\tau)E(e^{-tX_1} / \delta_\tau < X_1) + (1-\theta)(F(\delta_\tau) - F(\delta_1))E(e^{-tX_1} / \delta_1 \leq X_1 \leq \delta_\tau)\}} \quad (\text{V})$$

اثبات: با به کارگیری امیدریاضی مکرر، داریم:

$$\begin{aligned} E(e^{-tT_\theta}) &= E\left[E\left(e^{-t\sum_{i=1}^{N_1+N_\tau+1} X_i} / N_1, N_\tau\right)\right] \\ &= \sum_{n_1=0}^{\infty} \sum_{n_\tau=0}^{\infty} E\left(e^{-t\sum_{i=1}^{N_1+N_\tau+1} X_i} / N_1 = n_1, N_\tau = n_\tau\right) P(N_1 = n_1, N_\tau = n_\tau) \end{aligned}$$

که با توجه به هم توزیعی و استقلال X_1, X_2, \dots, X_τ و همچنین استقلال متغیر تصادفی (N_1, N_τ) از متغیرهای تصادفی X_1, X_2, \dots, X_τ ، خواهیم داشت:

$$\begin{aligned} E(e^{-tT_\theta}) &= \sum_{n_1=0}^{\infty} \sum_{n_\tau=0}^{\infty} E\left[e^{-t\sum_{i=1}^{n_1+n_\tau+1} X_i} I(N_1 = n_1, N_\tau = n_\tau)\right] \\ &= \theta \binom{n_1 + n_\tau}{n_1} (\bar{F}(\delta_\tau))^n_1 ((F(\delta_\tau) - F(\delta_1))(1-\theta))^{n_\tau+1} \\ &\quad \times \sum_{n_1=0}^{\infty} \sum_{n_\tau=0}^{\infty} \left(E(e^{-tX_1} / \delta_\tau < X_1)\right)^{n_1} \left(E(e^{-tX_1} / \delta_1 \leq X_1 \leq \delta_\tau)\right)^{n_\tau+1} \\ &= \frac{F(\delta_1)E(e^{-tX_1} / X_1 < \delta_1) + \theta(F(\delta_\tau) - F(\delta_1))E(e^{-tX_1} / \delta_1 \leq X_1 \leq \delta_\tau)}{1 - \{\bar{F}(\delta_\tau)E(e^{-tX_1} / \delta_\tau < X_1) + (1-\theta)(F(\delta_\tau) - F(\delta_1))E(e^{-tX_1} / \delta_1 \leq X_1 \leq \delta_\tau)\}} \end{aligned}$$

نتیجه ۲:

$$E(T_\theta) = \frac{E(X_1)}{1 - \{\bar{F}(\delta_\tau) + (1-\theta)(F(\delta_\tau) - F(\delta_1))\}} = E(X_1)E(N) \quad (\text{A})$$

همان طور که ملاحظه می‌شود، مخرج کسر بالا را می‌توان به صورت ترکیبی محدب از $F(\delta_1)$ و $F(\delta_2)$ نوش特 و همچنین، میانگین طول عمر سیستم، تابعی صعودی از $E(X_1)$ یا میانگین فاصله زمانی بین شوک‌ها و نیز تابعی نزولی از پارامترهای θ ، δ_1 و δ_2 است.

در جدول (۱)، با در نظر گرفتن مقادیری مختلف برای $E(X_1)$ ، θ ، δ_1 و δ_2 ، میانگین طول عمر سیستم محاسبه شده است. در ستون پنجم جدول، توزیع فاصله زمانی بین شوک‌ها به صورت یکنواخت $(\alpha, 0)$ و در ستون ششم آن، به صورت نمایی با میانگین λ در نظر گرفته شده است به طوری که در هر یک از سطرهای، میانگین فواصل زمانی در هر دو توزیع برابر هستند.

نتیجه ۳:

$$E(T_\theta) = \frac{E(X_1)}{\theta F(\delta_1) + (1-\theta)F(\delta_2)} + \lambda E(X_1) \times \frac{\bar{F}(\delta_1)E(X_1 / \delta_1 < X_1) + (1-\theta)(F(\delta_1) - F(\delta_2))E(X_1 / \delta_1 < X_1 < \delta_2)}{(\theta F(\delta_1) + (1-\theta)F(\delta_2))} \quad (9)$$

نتیجه ۴:

$$\lim_{\theta \rightarrow 0} E(T_\theta) = \frac{E(X_1)}{1 - \bar{F}(\delta_1)}, \quad \lim_{\theta \rightarrow 1} E(T_\theta) = \frac{E(X_1)}{1 - \bar{F}(\delta_2)}$$

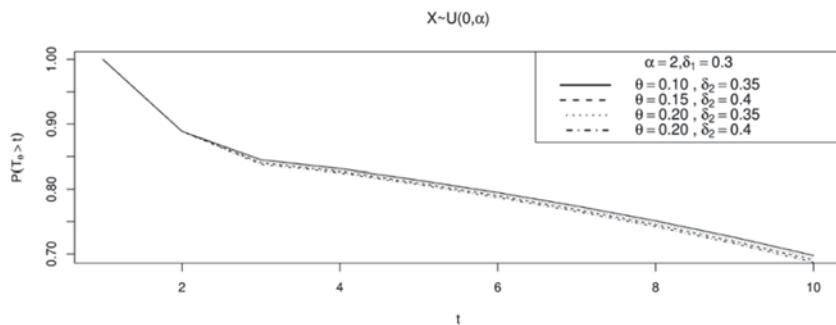
با توجه به نتایج فوق و همچنین مقاله اریلماز و بایروموجلو [۱۱]، ملاحظه می‌شود که مدل تعییم یافته به ازای $\theta = 1$ معادل با مدل دلتا شوک معمولی خواهد بود.

نکته: به عنوان تعییمی از مدل پیشنهادی، δ_1 ، δ_2 و δ_3 را به عنوان سه سطح بحرانی در نظر می‌گیریم به طوری که هرگاه فاصله زمانی بین شوک‌های متوالی کمتر از δ_1 شود، سیستم از کار افتاد و اگر فاصله بین شوک‌های متوالی بین $[\delta_1, \delta_2]$ و $[\delta_2, \delta_3]$ باشد سیستم نیز به ترتیب با احتمال‌های θ_1 و θ_2 ($\theta_1 > \theta_2$) خراب شود و همچنین سیستم آسیبی نبیند هرگاه فاصله زمانی بین شوک‌های متوالی بیشتر از δ_3 باشد. می‌توان نشان داد که متوسط طول عمر این سیستم نیز برابر است با

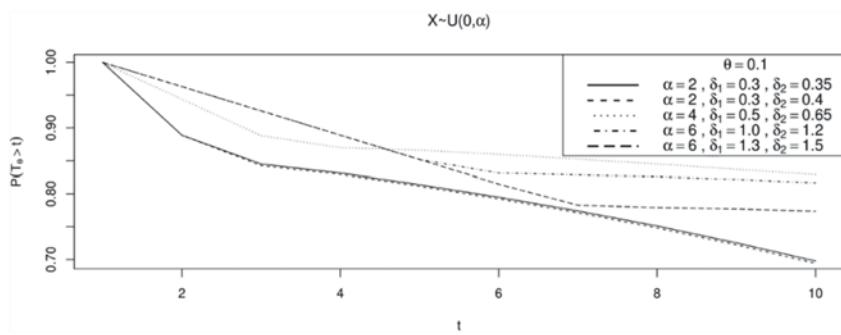
$$\frac{E(X_1)}{1 - \left\{ \bar{F}(\delta_1) + (1-\theta_1)(F(\delta_1) - F(\delta_2)) + (1-\theta_2)(F(\delta_2) - F(\delta_3)) \right\}} \quad (10)$$

جدول (۱): میانگین طول عمر سیستم به ازای مقادیر مختلف $(\delta_1, \theta, E(X_1))$ و δ_2 , هرگاه فاصله بین شوکهای متوالی دارای توزیع یکنواخت و یا نمایی باشد.

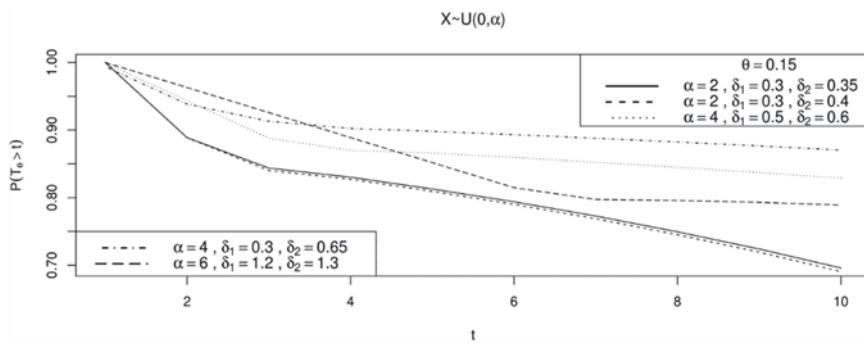
$E(T_\theta)$: $X_1 \sim E(\lambda)$	$E(T_\theta)$: $X_1 \sim U(0, \alpha)$	δ_2	δ_1	θ	$E(X_1)$ $= \frac{\alpha}{\gamma} = \lambda$
۳/۸۰۵	۶/۵۵۷	۰/۳۵	۰/۳	۰/۱	۱
۳/۷۵۶	۶/۴۵۱	۰/۴	۰/۳	۰/۱	۱
۳/۷۷۹	۶/۵۰۴	۰/۳۵	۰/۳	۰/۱۵	۱
۳/۷۰۷	۶/۳۴۹	۰/۴	۰/۳	۰/۱۵	۱
۳/۷۵۴	۶/۴۵۱	۰/۳۵	۰/۳	۰/۲	۱
۳/۶۵۹	۶/۲۵	۰/۴	۰/۳	۰/۲	۱
۸/۸۸۹	۱۵/۶۸۶	۰/۶	۰/۵	۰/۱	۲
۸/۸۱۷	۱۵/۵۳۴	۰/۶۵	۰/۵	۰/۱	۲
۸/۸۱۵	۱۵/۵۳۴	۰/۶	۰/۵	۰/۱۵	۲
۸/۷۰۹	۱۵/۳۱۱	۰/۶۵	۰/۵	۰/۱۵	۲
۸/۲۶۷	۱۴/۴۴	۰/۵۷	۰/۵۵	۰/۲	۲
۸/۲۴۱	۱۴/۳۹	۰/۵۸	۰/۵۵	۰/۲	۲
۱۰/۴۱۳	۱۷/۶۷۴	۱/۲	۱	۰/۱	۳
۱۰/۳۳۵	۱۷/۴۷۶	۱/۳	۱	۰/۱	۳
۹/۰۵۴	۱۴/۹۰۷	۱/۲۵	۱/۲	۰/۱۵	۳
۹/۰۱	۱۴/۸۱۵	۱/۳	۱/۲	۰/۱۵	۳
۹/۰۶۳	۱۴/۹۲۵	۱/۲۳	۱/۲	۰/۲	۳
۹/۰۳۹	۱۴/۸۷۶	۱/۲۵	۱/۲	۰/۲	۳

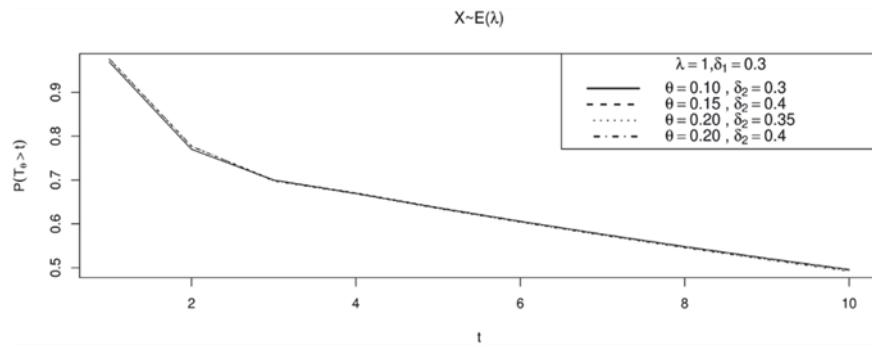
شکل (۱): عملکرد تابع بقاء سیستم در توزیع یکنواخت به ازای $\delta_1 = ۰/۳$, $\alpha = ۲$, $\theta = ۰/۱, ۰/۱۵, ۰/۲$ و $\delta_2 = ۰/۳۵, ۰/۴$

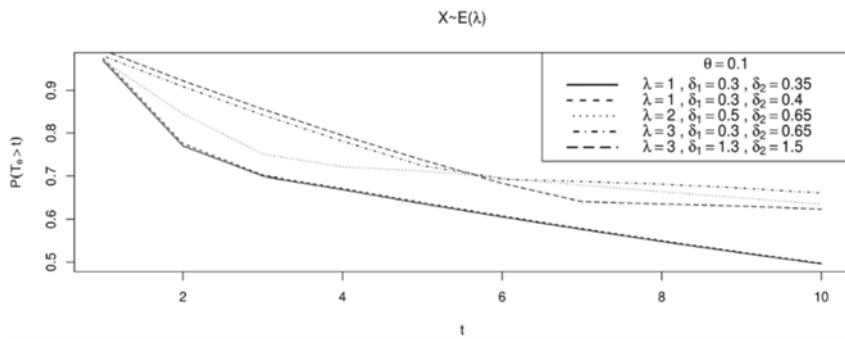
شکل (۲): عملکرد تابع بقاء سیستم در توزیع یکنواخت به ازای $\alpha = 2, 4, 6$ و $\theta = 0.1$ و $\delta_1 = 0.3, 0.5, 1.0, 1.3$ و $\delta_2 = 0.35, 0.4, 0.65, 1.2, 1.5$

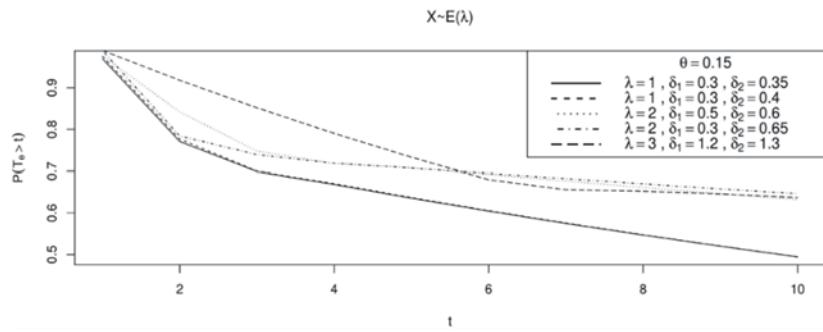
شکل (۳): عملکرد تابع بقاء سیستم در توزیع یکنواخت به ازای $\alpha = 2, 4, 6$ و $\theta = 0.15$ و $\delta_1 = 0.3, 0.5, 1.0, 1.3$ و $\delta_2 = 0.35, 0.4, 0.65, 1.2, 1.3$

شکل (۴): عملکرد تابع بقاء سیستم در توزیع نمایی به ازای $\lambda = 1$ و $\delta_1 = 0.3, 0.5, 1.0, 1.3$ و $\delta_2 = 0.3, 0.4, 0.65, 1.2, 1.5$

شکل (۵): عملکرد تابع بقاء سیستم در توزیع نمایی به ازای $\theta = ۰/۱$, $\lambda = ۱, ۲, ۳$, $\delta_1 = ۰/۳۵, ۰/۴, ۰/۶۵, ۱/۲, ۱/۵$ و $\delta_2 = ۰/۳, ۰/۵, ۱, ۱/۳$

شکل (۶): عملکرد تابع بقاء سیستم در توزیع نمایی به ازای $\theta = ۰/۱۵$, $\lambda = ۱, ۲, ۳$, $\delta_1 = ۰/۳۵, ۰/۴, ۰/۶۵, ۱/۲$ و $\delta_2 = ۰/۳, ۰/۵, ۱/۲$

تقدیر و تشکر

از سر دبیر و داوران محترم مجله که با ارائه پیشنهادها و نظرات ارزشمندانه موجب ارائه بهتر مقاله شدند و همچنین از آقای امین روشنی، دانشجوی دکتری آمار دانشگاه رازی که شبیه سازی مقاله را انجام دادند، سپاسگزاری و قدردانی می شود.

منابع

- [1] Li, Z.H. (1984). Some distributions related to Poisson processes and their application in solving the problem of traffic jam. *J. Lanzhou Univ. Nat. Sci.*, **20**, 127–136.

-
- [2] Sumita, U. and Shanthikumar, J.G. (1985). A class of correlated cumulative shock models. *Ann. Appl. Probab.*, **17**, 347–366.
 - [3] Aven, T. and Gaarder, S. (1987). Optimal replacement in a shock model: Discrete-time, *J. Appl. Probab.*, **24**, 281–287.
 - [4] Gut, A. (1990). Cumulative shock models. *Ann. Appl. Probab.*, **22**, 504–507.
 - [5] Mallor, F. and Omey, E. (2001). Shocks, runs and random sums. *J. Appl. Probab.*, **38**, 438–448.
 - [6] Wang, G.J. and Zhang, Y.L. (2001). δ -shock model and its optimal replacement policy. *J. Southeast Univ.*, **31**, 121–124.
 - [7] Li, Z.H. and Kong, X.B. (2007). Life behavior of δ -shock model. *Statist. Probab. Lett.*, **77**, 577–587.
 - [8] Li, Z.H. and Zhao, P. (2007). Reliability analysis on the δ -shock model of complex systems. *IEEE Trans. Reliab.*, **56**, 340–348.
 - [9] Finkelstein, M. and Cha, J. H. (2013). *Stochastic Modeling for Reliability, Shocks, Burn-in and Heterogeneous Populations*. London, U.K.: Springer-Verlag.
 - [10] Eryilmaz, S. and Bayromoglu, K. (2014). Life behavior of δ -shock models for uniformly distributed inter-arrival times, *Stat. Papers*, **55**, 841–852.
 - [11] Parvardeh, A. and Balakrishnan, N. (2015). On mixed δ -shock models, *Statist. Probab. Lett.*, **102**, 51–60.

A Generalization of δ - Shock Model

Mohammad Hossein Poursaeed

Department of Statistics, Lorestan University, Khorramabad, Iran

Abstract

Suppose that a system is exposed to a sequence of shocks that occur randomly over time, and δ_1 and δ_2 are two critical levels such that $0 < \delta_1 < \delta_2$. The system fails with a probability θ , when the time between two successive shocks is between $[\delta_1, \delta_2]$ and the system fails as soon as the time between successive shocks is less than δ . Such a model can be considered as a generalization of the ordinary delta shock model, in which the distribution of the time between two successive shocks is arbitrary, and the system exhibits probabilistic behavior when encounters some inter arrivals. In this paper, the survival function, Laplace transform and two first moments of the system are given for general inter arrival distribution and then, the generalization of the problem is also pointed.

Keywords: δ -Shock model, Inter arrival distribution, Survival function.

Mathematics Subject Classification (2010): 62N05, 90B25.